

Міністерство освіти і науки України
Прикарпатський національний університет імені
Василя Стефаника
Навчально-науковий юридичний інститут

**Щорічна Всеукраїнська науково-
практична конференція
молодих вчених**

**«Вдосконалення правового
регулювання прав та
основних свобод людини і
громадянина»**

16 травня 2022 року

Івано-Франківськ, 2022

суспільством у цілому. Таким чином, кримінально-процесуальні способи отримання інформації, пов'язаної з нотаріальною діяльністю, повинні обиратися з врахуванням процесуальних гарантій, дотримання таємниці вчинених нотаріальних дій, не порушуючи нормальну роботу нотаріуса та нотаріальної контори. Проведення процесуальних дій, їх процедура повинні передбачати спеціфіку режиму нотаріальної таємниці.

1. Пінчук Н. І. *Теоретичні та правові питання і практика криміналістичного забезпечення діяльності нотаріату* : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 «Кримінальний процес та криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність» / Н. І. Пінчук. – К., 2008. – 18 с.
2. *Кримінально-процесуальний кодекс від 01.05.2022 р.* // ВВР. - 2022. - № 4651-VI.
3. *Про нотаріат: Закон України від 02.09.1993 № 3425-XII* // Відомості Верховної Ради України. - 1993. № 39.

Макарчук В.В.

*Білоцерківський національний аграрний
університет, к.ю.н., доцент кафедри
конституційного права та теоретико-правових
дисциплін соціально-гуманітарного факультету*

СПІВВІДНОШЕННЯ КОМПЕТЕНЦІЙ ТА ПОВНОВАЖЕНЬ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ ЯК СУБ'ЄКТІВ ФОРМУВАННЯ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ І ОБОРОНИ

Як відомо, особливу роль у прогнозуванні, виявленні, визначенні загроз національній безпеці і обороні та протидії їм відіграють суб'єкти формування та реалізації державної політики у зазначеній сфері. Їх можливості, повноваження та діяльність повинні забезпечувати ефективність реалізації безпекової функції держави [1]. Провідними такими суб'єктами виступають правоохоронні органи. Тому саме компетенція та повноваження є важливим елементом їхнього адміністративно-правового статусу.

Так, як визначено у «Тематичному реєстру гасел з напряму «Юридичні науки Великої української енциклопедії» компетен-

ція – це «сукупність встановлених в офіційній (юридичній чи неюридичній) формі прав і обов'язків, повноважень будь-якого органу або посадової особи, які визначають можливості цього органу або посадової особи приймати обов'язкові до виконання рішення, організувати та контролювати їх виконання, вживати у необхідних випадках заходи відповідальності тощо» [2, с. 72]. Повноваження же згідно вказаному джерелу – це «визначені актами позитивного права або індивідуальним договором права та обов'язки особи, яка представляє у відповідних відносинах інтереси ін. суб'єкта права (народу, держави, територіальної громади, юридичної або фізичної особи)» [2, с. 110].

Слід акцентувати, що дослідження питань їхньої компетенції та повноважень є необхідним, оскільки тільки так можна розкрити зміст діяльності владного суб'єкта, його реальні функції, а як наслідок – вносити обґрунтовані рекомендації та пропозиції щодо адміністративно-правового статусу органу, зміни та доповнення чинного законодавства [3, с. 268]. Однак базовим щодо зазначеного є те, що наукова доктрина та й нормативно-правові акти України не мають чіткості в питаннях понятійно-змістового розуміння компетенції та повноважень суб'єктів владних повноважень загалом та правоохоронних органів – зокрема.

На нашу думку, дискусії щодо категорій «повноваження» та «компетенція» в юридичній науці мають здебільшого полемічний характер. Поставити крапку у цьому питанні допоможе легальне визначення їхніх дефініцій.

Що стосується теоретико-правового розуміння компетенції та повноважень правоохоронних органів як суб'єктів формування та реалізації державної політики у сфері національної безпеки і оборони можемо узагальнити наступне:

1) під компетенцією правоохоронних органів як суб'єктів формування та реалізації державної політики у сфері національної безпеки і оборони слід розуміти сферу реалізації повноважень правоохоронних органів та набір тих унікальних особливостей їхньої адміністративної діяльності, які дають змогу відмежувати її від суміжних різновидів та сфер застосування;

2) повноваженнями правоохоронних органів як суб'єктів формування та реалізації державної політики у сфері національ-

ної безпеки і оборони є сукупність закріплених актами законодавства обов'язкових дій, вчинення яких визначено як необхідне для досягнення цілей функціонування таких органів та виконання ними завдань та функцій, пов'язаних із забезпеченням охорони та захисту національних інтересів.

Співвідношення між цими категоріями є умовно співпорційне. Неможливо компетенцію розглядати відділено від повноважень, як і повноваження від компетенції. Хоча з теоретико-правового дискурсу повноваження правоохоронних органів як суб'єктів формування та реалізації державної політики у сфері національної безпеки і оборони є частиною їхньої компетенції.

1. Яровий Т. Суб'єкти державної політики у сфері національної безпеки України як опосередковані об'єкти лобістського впливу. *Public Administration and Local Government*. 2019. Вип. 4(43). С. 31-36.
2. Велика українська енциклопедія. Тематичний реєстр газет з напрямку «Юридичні науки» / за ред. А. М. Киридон Київ : Державна наукова установа «Енциклопедичне видавництво», 2017. 152 с.
2. Замрига А. В. Компетенція загальної публічної адміністрації, що реалізовує адміністративно-правове забезпечення господарської діяльності в Україні. *Порівняльно-аналітичне право*. 2019. № 3. С. 268-270.

Малімон В.І.

*Івано-Франківський національний технічний
університет нафти і газу, доцент кафедри
публічного управління та адміністрування, канд.
держ. упр., доцент*

НОРМАТИВНО-ПРАВОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПРАВА НА ОПЛАТУ ПРАЦІ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Відповідно до закону України «Про оплату праці» працівник має право на оплату своєї праці відповідно до актів законодавства і колективного договору на підставі укладеного трудового договору (ст. 21). Суб'єкти організації оплати праці не мають права в односторонньому порядку приймати рішення з питань оплати праці, що погіршують умови, встановлені законодавством, угодами і колективними договорами (ст. 22) [2].

ЗМІСТ

ПУБЛІЧНЕ ПРАВО. ПОЛІТИКА В СФЕРІ БОРотьБИ ЗІ ЗЛОЧИННІСТЮ 3

<i>Бадак М.С.</i> Захист прав працівників освіти в умовах дії правового режиму воєнного стану.....	3
<i>Варивода І.М.</i> Запровадження інформаційно-телекомунікаційної системи досудового розслідування як етап інформатизації кримінального провадження.....	6
<i>Вовк А.А.</i> Кримінально-правова та кримінологічна характеристика торгівлі дітьми як злочину, що пов'язаний з вчиненням домашнього насильства.....	10
<i>Голубови В.В.</i> Кримінологія: новітні міждисциплінарні дослідження у кримінологічній науці	14
<i>Завгородня Ю.В.</i> Політико-правові аспекти захисту прав людини під час конфліктної взаємодії в кіберпросторі.....	18
<i>Карабін Є.М.</i> Органи кримінальної юстиції в доктринальній площині.....	20
<i>Кныш V.V.</i> Features of the legal consolidation of constitutional responsibility in Italy	22
<i>Крістева Е.А.</i> Кримінально-правові засоби отримання та збереження інформації, що містить нотаріальну таємницю.....	27
<i>Макарчук В.В.</i> Стіввідношення компетенції та повноважень правоохоронних органів як суб'єктів формування державної політики у сфері національної безпеки і оборони	30
<i>Малімон В.І.</i> Нормативно-правове забезпечення права на оплату праці в умовах воєнного стану	32
<i>Мергель М.Р.</i> Радянський період розвитку інституту покарання в Україні	36